

رسالة في تحكيم القوانين

العلامة محمد بن ابراهيم آل الشيخ رحمه الله

Een boodschap betreft het oordelen met de Qawānīn.¹

Geschreven door de edele Sheikh Mohammed ibn Ibrāhīm ibn ‘Abdellatief Al-Asheikh (1311-1389Hijrie) –moge Allaah hem barmhartig zijn-.

In de naam van Allaah, de Barmhartige de meest Genadevolle.

Voorwaar, van hetgeen dat behoort tot de duidelijke grote kufr is het aanstellen van de vervloekte Qānoen² op een positie waarvan de Roh al-Amīn (Jibrīl) niks van heeft neer gezonden op het hart van Mohammed صلى الله عليه وسلم. Zodat hij (met datgene aan hem is geopenbaard) behoort tot de waarschuwendende met een duidelijke Arabische tongslag betreft het oordelen tussen de werelden. En het terugkeren naar hem (O mensheid) bij een geschil tussen zij die zich op een geschil bevinden, zowel bij de tegenstrijdige of bij de volhardende (disputen) wegens de uitspraak van Allaah ‘azza wa djalla:

{فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا}

“En indien gij over iets twist, verwijst het naar Allah en Zijn boodschapper, als gij gelooft in Allah en de laatste Dag. Dit is beter en uiteindelijk het beste.”³

En Allaah de Edele de Verhevene heeft de Imān (het geloof) ontkent van zij die niet hun oordeel bij de Profeet صلى الله عليه وسلم zoeken wanneer zij zich in een geschil bevinden met elkaar. Een ontkenkende bevestiging met herhalende (tekstuele) bijvoegingen van ontkenning, en zwerend hierop heeft hij de Verhevene gezegd:

{فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا}

“Maar neen, bij uw Heer, zij zullen geen gelovigen zijn, voordat zij u (profeet) tot rechter/oordeeler maken over al hun geschillen en in hun hart geen aarzeling vinden aangaande hetgeen gij oordeelt en zij zich geheel en al onderwerpen.”⁴

En Hij de Verhevene heeft het niet voldoende voor hun gemaakt om slechts (het oordeel zoeken) te bewonderen doormiddel van het oordeel halen bij de Profeet صلى الله عليه وسلم todat zij daaraan toevoegen dat ze geen enige aarzeling hierin hebben. En dat volgens Zijn uitspraak en heilig is Zijn zaak:

¹ Wetgevingen/oordelen die afkomstig zijn van anderen dan Allaah ‘azza wa djalla.

² Qānoen is de wet/oordeel die niet afkomstig is van Allaah of zijn profeet.

³ Surat An-Nisaa 59

⁴ Surat An-Nisaa 65

{ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ}

“En zij zullen in hun hart geen aarzeling vinden aangaande hetgeen gij oordeelt.”⁵

En de aarzeling hier betekent: ‘Ad-Daiq’⁶ Het is namelijk noodzakelijk voor hun om hun harten open en bloot te stellen voor deze zaak (het oordeel zoeken bij de Profeet), en het (hart) vrij te maken van verbijstering en ontzet (in het oordeel zoeken bij de profeet). Maar ook hier heeft Hij de Verhevene het niet genoeg gemaakt om alleen met deze 2 zaken aan te komen totdat er hierbij At-Taslim⁷ wordt bijgevoegd.

Dat houdt in: Totale overgave aan de oordeel van hem (profeet Mohammed صلى الله عليه وسلم) op zo’n manier dat zij in dit geschil zich distantieëren van elke zaak die de begeerte laat overmeesteren en dat zij zich totaal overgeven aan het oordeel van de waarheid. En daarom heeft Hij dit bevestigd met de masdar almu-akkad⁸, en dat is Zijn uitspraak en heilig is Zijn zaak:

{تَسْلِيمًا}

“geheel en al onderwerpen.”⁹

En wat duidelijk wordt is dat Hij (Allaah) niet genoeg neemt met slechts het overgave op zich, integendeel: het is noodzakelijk dat men zich totaal overgeeft. En overpeins hetgeen dat voorkwam in de eerste vers en dat is de uitspraak van de Verhevene:

{فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا}

“En indien jullie over iets twisten, verwijst het naar Allah en Zijn boodschapper, als jullie geloven in Allah en de laatste Dag. Dit is beter en uiteindelijk het beste voor jullie.”¹⁰

En hoe heeft Hij de nakirah¹¹ benoemt? En dat is Zijn uitspraak:

شَيْءٍ

“In iets...”

(Hij heeft benoemt; namelijk) in een voorwaardelijke (waarin een voorwaarde in voor is gekomen) zin, en dat is Zijn uitspraak en heilig is Zijn zaak:

{فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ}

“En als jullie geschillen...”

⁵ Surat An-Nisaa 68

⁶ beklemndheid

⁷ Acceptatie

⁸ term die gebruikt wordt als een werkwoordelijke totale bevestiging van hetgeen ervoor kwam.

⁹ Surat An-Nisaa 65

¹⁰ Surat An-Nisaa 59

¹¹ Nakirah is een woord die een onbekende aanduiding heeft, maar door een context invulling krijgt.

De algemeenheid wordt hier aangeduid over hetgeen waarin men zich geschillen kan voorstellen, zowel de soorten als de mogelijke (geschillen). Kijk (o beste lezer) daarna hoe Hij deze zaken als een voorwaarde heeft gesteld voordat men Imān (geloof) in Allaah en de laatste dag heeft bereikt/geclaimd en dat volgens Zijn uitspraak:

{إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ}.

“Als jullie geloven in Allaah en de laatste dag.”

En daarna zei Hij en heilig is zijn Zaak:

{ذَلِكَ خَيْرٌ}

“Dat is beter/het beste...”

Dus over ‘het iets’ (van het geschil) spreekt Allaah uit dat het ‘het beste’ is. En dat zal nooit leiden tot iets slechts, integendeel het behoort namelijk tot de pure juistheid/goedheid dan wel vroeg of laat. Daarna zei Hij de Glorieuze:

{وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا}

“ En uiteindelijk het beste.”

Betekenis: De eindbestemming van de dunyā (het wereldse) en de ākhirā (hiernamaals). Dat houdt dus in dat het terugkeren in een geschil (voor een oordeel) naar een ander dan de profeet صلى الله عليه وسلم; pure kwaad is en (dat de oordeelzoeker) het slechtste eindbestemming verdient in de dunyā en in de ākhirāh.

En Hij (Allaah) heeft de woorden van de munāfiquen (huichelaars) omgedraaid/verloochend toen zij zeiden:

{إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا}

“Wij beoogden niets dan het goede (te doen) en het succes te welbehagen.”¹²

en hun (munāfiquen) uitspraak:

{إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ}

“Voorwaar, wij zijn slechts muslihoen.”¹³

En Allaah zei hier vervolgens op terug:

{أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ}

¹² Surat An-Nisaa 62

¹³ Mensen die het goede willen bereiken.

“Pas op! Voorzeker zij zijn het die onheil stichten, doch zij beseffen het niet.”¹⁴

En Hij heeft hetgeen tegengesproken waarop de Qānoeniyīn¹⁵ zich op bevinden van het oordelen met de Qānoen; noodwendig naar de wereld en nog erger zelfs; hun noodzakelijkheid ervan om hun oordeel te zoeken vanuit (de Qānoen). (dat noemen we At-Tahākum)¹⁶

Dit behoort tot het hebben van onvoorwaardelijke slechte vermoedens met hetgeen waarmee de profeet صلى الله عليه وسلم gekomen is, en dit behoort ook tot een pure minachting van hetgeen Allaah en zijn profeet hebben verduidelijkt, en het behoort tot het oordelen over deze ‘verduidelijking’ (van Allaah en zijn profeet); dat het niet voldoende is (i.d. het oordeel van Allaah en zijn profeet) voor de mensen wanneer zij zich in een dispuut bevinden. En dat het behoort tot de slechte eindbestemming in de dunyā en de ākhirāh. Dit (deze conclusies) is/zijn vastbindend aan hun (meningen). En kijkt ook naar de algemeenheid van de 2^e vers in Zijn –de Verhevene- uitspraak:

{فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ}

“Waarin zij zich in geschillen...”

Voorwaar, als de ism almawsul¹⁷ met zijn aanduiding terecht komt, dan behoort (de zin) tot een algemene context zowel bij de Usuliyīn¹⁸ en ook bij andere dan hen. En deze algemeenheid en omvattendheid behoort tot de soorten en ook tot de mogelijkheden (i.e. het is omvattend voor elke soort van dispuut/geschil). Er is hier geen verschil gemaakt tussen de verschillende soorten(dispuuten), net zoals er geen verschil is gemaakt tot de hoeveelheden. En Allaah heeft onlangs verklaart dat degene die verlangt naar At-Tahākum in iets anders dan dat gekomen is met de profeet صلى الله عليه وسلم, dat zij munāfiqoen zijn. Zoals de Verhevene heeft gezegd:

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ
يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

“Kent gij niet degenen, die beweren dat zij geloven in hetgeen u is geopenbaard en hetgeen vóór u is geopenbaard? Zij wensen recht te zoeken bij de Tāghut ofschoon het hun was geboden, dezen te verwerpen. En Satan wenst hen ver van het rechte pad te doen afdwalen.”¹⁹

Voorwaar, de uitspraak van (Allaah) `Azza wa Djalla:

¹⁴ Surat Al-Baqarah 12

¹⁵ De mensen die oordelen en of hun oordeel zoeken bij de Qānoen.

¹⁶ At-Tahākum: Het zoeken van een oordeel bij iemand anders dan Allaah en of zijn profeet.

¹⁷ Term uit de grammatica die gebruikt wordt om andere woorden/namen aan te duiden.

¹⁸ Zij die zich bezig hebben gehouden en houden aan fundamenteën en termen in een bepaalde vak/gebied.

¹⁹ Surat An-Nisaa 60

{يَرْغُمُونَ}

“Zij die beweren..”

Dit is het namelijk het verloochenen van hen (de munafiqoen) van al hetgeen zij beweerden van (het hebben) van al-Imān. Het is niet mogelijk dat er At-Tahākum plaats vindt naar iets anders dan waarmee de profeet صلى الله عليه وسلم gekomen is en dat het samengaat met het hebben van al-Imān in de fundament van het hart. Het ene maakt het andere ongedaan.

En de ‘Tāghut’²⁰ is afgeleid van het woordje ‘At-Tughyān’. Het houdt in dat je de grens overschrijdt. Dus een ieder die oordeelt met iets anders dan waarmee de profeet صلى الله عليه وسلم is gekomen, en of Tahākum verricht naar iets anders dan waarmee de profeet صلى الله عليه وسلم gekomen is, dan heeft hij zojuist geoordeeld met de Tāghut en Tahākum ernaar verricht.

Dat is zo omdat het een (verplichte) recht is op iedereen; dat men alleen oordeelt met hetgeen de profeet صلى الله عليه وسلم is gekomen en niet met iets anders. Net zoals het een recht op iedereen is, dat ment een oordeelt zoekt in hetgeen de profeet صلى الله عليه وسلم mee gekomen is.

Wie dus met iets anders oordeelt en of een oordeel zoekt bij iets anders, dan heeft hij de grens overschreden (Taghā) in het oordelen of het zoeken ernaar. Hij (deze persoon) is dus hierbij een Tāghut geworden die de grens heeft overschreden.

En bekijk de uitspraak van (Allaah) ‘azza wa Djalla:

{وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ}

“En hun was opgedragen om hierin ongelovig te zijn/verwerpen...”

Nu weet je de overschrijdingen van deze Qānuniyīn. Hun verlangen (naar de Qānoen) verschilt met de verlangens van Allaah voor hun in deze zaak. Hetgeen wat zij zouden moeten verlangen volgens de Shari’ah en hetgeen waarmee zij (Allaah) moeten aanbidden is namelijk het hebben van:

‘Al-Kufr bi At-Tāghut.’²¹

En niet het oordelen (met de Tāghut).

{ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَبَدَّلَ الدِّينَ}

²⁰ Tāghut is alles wat naast Allaah aanbeden wordt en of mensen die aanbiddingen verricht naar een ander dan Allaah.

²¹ Dat betekent dat je ongelovig bent in de Tāghut en dat je takfier verricht en dat je totale afstand van hem neemt (de Tāghut) en vijandschap en haat hebt tegen over de Tāghut, en dit kunnen mensen zijn maar ook wetgevingen/oordelen van mensen.

“Maar de onrechtvaardigen vervingen het woord door een ander, dat niet tegen hen gesproken was.”²²

En kijk (beste lezer) daarna naar Zijn uitspraak:

{وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ}

“En Satan wenst hen ver van het rechte pad te doen afdwalen.”²³

Kijk (o lezer) hoe dit bewijst dat dit (i.e. oordeel halen bij de Tāghut) dwaling is. En die Qānuniyīn zien dit dus als een leiding zoals de vers hierop duidt dat het behoort tot de verlangens van de Shaytān, het tegenovergestelde van hetgeen de Qānuniyīn zich voorstellen (van het goed denken erover) dat eigenlijk door de Shaytān komt. En (denkend dat het behoort tot een menselijke maslahah (voordeel). Dus in hun beweringen (zou dat betekenen) dat de verlangens van de Shaytān de voordeligste zijn voor de mensheid. En de verlangens van Ar-Rahmān (de Barmhartige) en de (verlangens) van waarmee de leider van de kinderen van ‘Adnaan (Profeet Mohammed) mee gekomen is; is dus uitgesloten volgens deze beschrijving (van de Qānuniyīn) en weggeleid van deze (grote) zaak. (namelijk het oordeel halen en zoeken bij de Profeet)

En de Verhevene heeft zich ontkennend/afkeurend uitgesproken over deze aanval/agressie vanuit de mensen, erkennend dat zij slechts de oordelen van al-Djahiliyāh²⁴ willen hebben, en verduidelijkend (uitgesproken) dat er geen betere oordeel is dan de Zijne:

{أَفْحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ}

“Wensen zij het oordeel van onwetendheid? En wie is een betere rechter dan Allah voor een volk dat zekerheid van geloof bezit?”²⁵

En denk dan na over deze edele vers, en zie hoe het bewijst dat de (zaak) van oordelen slechts tweedelig is en dat er naast de Hukm²⁶ van Allaah de Verhevene alleen de Hukm van al-Djahiliyāh bestaat. Wat duidelijk maakt dat de Qānuniyīn behoren tot de mensen/vrienden van al-Djahiliyāh, of ze dat nou willen of niet. Integendeel zij (i.e. Qānuniyīn) bevinden zich nog in een ergere situatie dan hun (de mensen van al-Djahiliyāh), en zij zijn nog leugenachtiger dan hun (mensen van al-Djahiliyāh) in hun uitspraken. Dat is zo omdat de mensen van al-Djahiliyāh geen tegenstrijdigheden hadden betreft (het oordelen) in deze zaken.

Wat betreft de Qānuniyīn: zij zijn werkelijk tegenstrijdig omdat zij beweren dat zij geloven in hetgeen de profeet صلى الله عليه وسلم mee gekomen is, en ze zijn tegenstrijdig (daaraan) en ze

²² Surat Al-Baqarah 59

²³ Surat An-Nisaa 60

²⁴ Tijdperk van onwetendheid.

²⁵ Surat Al-Māidah 50

²⁶ Het oordeel.

willen hiertussen een pad bewandelen (i.e. tussen de Qānoen en hetgeen de profeet mee gekomen is) en Allaah de Verhevene heeft over dit soort mensen het volgende gezegd:

{أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا}

“Zij zijn inderdaad de werkelijke ongelovigen en Wij hebben voor de ongelovigen een vernederende straf bereid.”²⁷

Kijk dan hoe deze edele vers deze Qānuniyīn heeft weerlegd van hetgeen zij beweerden met hun waardeloze gedachtes en hun zelfgemaakte ideeën (i.e. wat zij zelf hebben bedacht), en dat (weerlegend) met de uitspraak van Allaah ‘Azza wa Djalla:

{وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ}

“En wie is een betere rechter dan Allah voor een volk dat zekerheid van geloof bezit?”

Al-Haafid ibn Kathier -moge Allaah hem barmhartig zijn- zei in zijn tafseer²⁸ betreft deze vers het volgende:

“Allaah de Verhevene keurt het af op zij die buiten de oordelen van Allaah vallen (i.e. die dus ergens anders hun oordelen zoeken). De duidelijke alomvattende oordelen die al het goede bevatten en al het slechte verbieden, en rechtvaardiger zijn dan alle andere (oordelen) van zowel de meningen, de begeertes en de vakkundige (zelfgemaakte) oordelen die toegepast zijn door de mensen zonder dat (deze wetten/oordelen) zich terugkeren/leiden naar de Sharie’ah (wetgevingen) van Allaah.

Net zoals waar de mensen van al-Djahliliyah zich op bevonden; van het het oordelen met de (duidelijke) dwalingen, en (oordelend) vanuit hun onwetendheid die zij toepasten (in een land/gebied); bouwend op hun (eigen) meningen en hun begeerten. En ook zoals de Tataar²⁹ dit doen van het oordelen met hun koninklijke politieke (wetgevingen) die zij hebben genomen van hun koning genaamd: “Genkis Khaan”.

Hij (Genkis Khaan) heeft voor hun een boek in elkaar gezet waarin wetten staan die afkomstig/genomen zijn van allerlei verschillende wetstandaarden/overtuigingen; zoals het jodendom, christendom en ook van de Islamitische religie en andere dan deze. En ook veel wetten/oordelen heeft hij (Genkis Khaan) slechts genomen vanuit zijn (simpele) visie en zijn begeertes. En deze (wetten) werden toen als verplicht gesteld op zijn nakomelingen om op te volgen, en waarmee zij (deze wetten van Genkis Khaan) voorrang gaven op de oordelen/wetgevingen van het boek van Allaah en de traditie van zijn profeet صلى الله عليه وسلم.

²⁷ Surat An-Nisaa 151

²⁸ Interpretatie/uitleg van de Qoraan.

²⁹ De mongolen.

En wie van hun (zijn nakomelingen) dit begaat (i.e. de wetten van Genkis Khaan verplicht stellen) is een ongelovige (kaafir) waarvan het verplicht is om hem te bestrijden totdat hij terugkeert naar het oordeel van Allaah en van de profeet صلى الله عليه وسلم. Er wordt niet geoordeeld behalve met met dit (Boek van Allaah en sunnaah van zijn profeet), zowel in het kleine of in het grote! De Verhevene heeft gezegd:

{أَفْحَكُمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ}

“Wensen zij het oordeel van onwetendheid?”

Betekenis: Zij verlangen en willen (naar een ander oordeel gaan), en zij blijven weg van het oordeel van Allaah.

{وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ}

“En wie is een betere rechter dan Allah voor een volk dat zekerheid van geloof bezit?”

Betekenis: En wie is er dan rechtvaardiger dan Allaah in het oordelen? Voor zij die nadenken over Zijn wetgevingen en in Hem geloven en zeker zijn en weten (met zekerheid) dat Hij de Verhevene de meest rechtvaardigste is in het oordelen en het meest barmhartigst is met zijn schepels, barmhartiger dan een moeder met haar eigen zeugen/kinderen. Hij de Verhevene is de Alwetende over alles, en hij is Al-Qaadir in alles (i.e. hij is instaat om alles te doen), en Hij is de ‘Aadil (de meest rechtvaardige) in alles.”

En Hij –de bezitter van de eervolste zaak- heeft nog hiervoor vermeld waarin hij sprak tegen zijn boodschapper Mohammed صلى الله عليه وسلم :

{فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ}

“En oordeel tussen hen met hetgeen Allah heeft geopenbaard en volg hun boze verlangens niet tegen de waarheid die tot u is gekomen.”³⁰

En Hij de Verhevene zei:

وَأَنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرُهُمْ أَنْ يَفْتَنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ

“En spreek recht tussen hen naar hetgeen Allah u heeft geopenbaard en volg hun boze neigingen niet en wees op uw hoede dat zij u niet afleiden van hetgeen Allah u heeft geopenbaard.”³¹

En Hij de Verhevene heeft vervolgens zijn profeet Mohammed صلى الله عليه وسلم bevoorrecht bij het oordelen tussen de joden of het afzetten van hun als zij aankomen bij hem (de profeet en met iets anders willen oordelen).

³⁰ Surat Al-Mā'idah 48

³¹ Surat Al-Mā'idah 49

{فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ}

“Indien zij tot u om recht komen, spreek recht tussen hen of wend u van hen af. En indien gij u van hen afwendt kunnen zij u niet schaden.”³²

En ‘Al-Qist’ hier (in de vers) betekent al-‘Adl (rechtvaardigheid). En er is geen werkelijke rechtvaardigheid behalve middels de oordelen van Allaah en zijn profeet. En het oordelen met iets anders dan dit behoort tot de onrechtvaardigheid, oneerlijkheid, dwaling, ongeloof en zonden. En daarom heeft Hij de verhevene het volgende gezegd (na de vers):

{ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ }

“En wie niet oordeelt met hetgeen Allaah neer gezonden heeft, dan behoren zij tot de ongelovigen.”³³

{ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ }

“En wie niet oordeelt met hetgeen Allaah neer gezonden heeft, dan behoren zij tot de onrechtplegers.”³⁴

En

{ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ }

“En wie niet oordeelt met hetgeen Allaah neer gezonden heeft, dan behoren zij tot de grote zondaren.”³⁵

Kijk (beste lezer) hoe de Verhevene (deze oordelen) met het ongeloof, onrecht en immoraliteit (fisq) heeft vastgesteld betreft degene die oordelen met iets anders dan hetgeen Allaah neer gezonden heeft. En van het onmogelijke behoort dat Allaah -de Glorieuze- de oordelaar die oordeelt met iets anders dan Allaah neer gezonden heeft benoemt als Kaafir (ongelovige) terwijl hij geen Kaafir is! Het is zelfs zo dat hij een absolute ongelovige (kaafir) is.

Of het gaat (in dit geval) om het ongeloof van de daad. (kufir al-‘amalie) of het gaat om de kufir van het geloof (kufir al-i’tiqaad). Wat betreft hetgeen gekomen is uit de woorden van Ibn ‘Abaas –moge Allaah tevreden zijn over hem en zijn vader- via de overlevering van Tawous en andere dan hem betreft de uitleg/tafseer van deze vers; dan bewijzen (de woorden van Ibn ‘Abaas) dat de oordelaar met wat anders dan Allaah gezonden heeft een Kaafir is. Het gaat dan of om de kufir al-‘tiqaad (het innerlijke ongeloof) die je uit de Islaam zet, en of het gaat om de kufir van de daden (al-‘amal) die je niet uit de Islaam zet.

³² Surat Al-Māidah 42

³³ Surat Al-Māidah 44

³⁴ Surat Al-Māidah 45

³⁵ Surat Al-Māidah 47

Wat betreft de eerste vorm: Kufr al-i'tiqaad (de ongelof van het innerlijke), dan is deze vorm in meerdere soorten te verdelen:

1. Dat hij (de oordelaar) de rechten van Allaah betreft het oordelen ontkent, en deze betekenis is voorgekomen in hetgeen is overgeleverd van Ibn 'Abaas en dit is ook uitgekozen als mening door Ibn Djarier. Dat het behoort tot al-Juhuud (ontkennen) van hetgeen Allaah heeft neer gezonden van de islamitische wetten. En in dit geval (betreft aljuhuud) is geen meningsverschil tussen de geleerden. Want voorwaar, de bevestigende fundamenten waar geen meningsverschil over bestaan, waaronder dat wanneer men een Asl (fundament) ontkent van de fundamenten van de religie, of een far' (vertakking) waarover een consensus bestaat (tussen de moslims) en of een letter afwijst waarmee de profeet صلى الله عليه وسلم mee gekomen is waar geen meningsverschil over bestaat; dan is het oordeel over deze persoon dat hij een kaafir is die uit de Islaam getreden is.

2. Dat de oordelaar die oordeelt met wat anders dan Allaah gezonden heeft zich niet schuldig maakt aan het ontkennen van het recht van Allaah en zijn profeet betreft het oordelen, maar hij gelooft dat de oordeel van iemand anders dan de profeet صلى الله عليه وسلم beter en omvattender is dan het oordeel van de profeet صلى الله عليه وسلم van al hetgeen waar de mensen behoeftig aan zijn (i.e. behoeftig aan de oordeel van iemand anders dan de profeet) als het gaat om de disputten (de geschillen).

Of (hij de oordelaar met wat anders dan de oordeel van Allaah) gelooft dit in zijn absolutie en of in een aantal gevallen die zich hebben ontwikkeld met de moderne tijd. En dit is ook zonder enige vorm van twijfel ongelof! Omdat hij de oordelen van de mensen –die pure achterlijkheid en ondergeschikte gedachtes bevatten- heeft bevoordeeld op de oordelen van Allaah de Hakiem (Alwijze) de Hamied (de meest Prijzenswaardige).

En de oordelen van Allaah en zijn profeet veranderen niet op zich wegens de verschillende tijdperken en wegens de modernisatie van de (tijd) situaties, en of wegens nieuwe gebeurtenissen. Want voorwaar, er is geen zaak/geval wat het dan ook mag zijn en of het boek van Allaah de Verhevene en de traditie van zijn profeet صلى الله عليه وسلم heeft hier een oordeel over geveld, zowel in het schriftelijke, het uiterlijke, het nieuwe (onbekende fenomeen) en andere dan dat. Dat weet hij die het weet en dat weet degene niet die het niet weet!

En dit behoort niet tot hetgeen de Geleerden hebben benadrukt betreft de Fatwa (Islamitisch oordeel) die veranderd met de situaties, zoals zij (de onwetenden) die weinig aandeel hebben in het begrijpen van de oordelen (islamitische wetgevingen) en de redenen hiervan (voor deze oordelen) denken en vermoeden. Zij dachten namelijk na over deze betekenis (van de 'Ulema) met hetgeen hun verlangens, hun dierlijke begeertes, hun wereldse benodigdheden en hun belangstellende verkeerde inbeelding zich aan wou aanpassen (aan de menselijke oordelen).

Daarom zie je hun dit (deze stelregel dat de fatwa met de situatie kan veranderen) belangrijk maken en beschermen doormiddel van deze teksten (van de 'ulema) en hun wetgevingen leiding te geven (over de teksten van deze geleerden) en op te laten volgen zover zij in staat zijn. Daarmee verdraaien ze de betekenis uit haar werkelijke context. Terwijl de bedoeling van deze stelregel (dat de fatwa veranderd met de tijd en situaties) inhoudt wat de geleerden ervan begrijpen en dat is namelijk hetgeen dat samengaat (dus niet tegenstrijdig is aan de volgende zaken); met de fundamenten van de sharie'ah, de gedisciplineerde redenen en de voordelen die door Allaah benadrukt zijn en dat allemaal gepaard volgens de verlangens van Allaah de Verhevene en die van zijn profeet صلى الله عليه وسلم.

En wat bekend is over de Arbaab (de heren) van de Qānoen, is dat zij hier zich van weg houden en dat zij niks zeggen behalve als het hun verlangens wel behaagd wat het dan ook mag zijn, en de huidige situatie (in onze tijd) is de oprechtste getuige hiervan.

3. Dat hij niet gelooft dat de oordeel (die niet van Allaah en zijn profeet komt) beter is dan de oordeel van Allaah en zijn profeet, maar hij gelooft wel dat het hetzelfde is (i.e. ze staan op 1 lijn). Dan is (het oordeel) over deze hetzelfde als de oordelen die hiervoor kwamen, namelijk dat hij dan een Kaafir (ongelovige) is die je ook uit de Islaam zet. Vanwege hetgeen dat naar voren is gekomen dat de Schepper en de schepsels tot 1 dezelfde getrokken worden (i.e. je zet de oordeel van de mens en de oordeel van Allaah op dezelfde niveau). En dit is tegenstrijdig tegenover hetgeen Allaah 'Azza wa Djalla heeft gezegd:

{لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ}

“Er is niks gelijks aan Hem...”³⁶

En andere soortgelijke edele verzen die hierover hebben gesproken, bewijzen dat het verplicht is om de Heer één te maken, en Hem af te zonderen in het hebben van perfectie en Hem vrij te klaren van het hebben van een gelijkenis vanuit zijn schepsels, zowel in Zijn wezen, Zijn eigenschappen en Zijn daden. En (Hem met perfectie erkennen) betreft het oordelen bij de geschillen tussen de mensen.

4. Dat de oordelaar met andere oordelen dan die van Allaah niet gelooft dat de oordelen van Allaah en zijn profeet hetzelfde zijn als de andere oordelen, laat staan dat hij gelooft dat de oordelen (van de mensen) beter zijn. Maar (deze persoon) gelooft dat het toegestaan is om met iets anders te oordelen ook al is het tegenstrijdig aan de oordeel van Allaah en zijn profeet. Deze persoon is net zoals hiervoor, er wordt slechts gezegd over hem wat klopt. Hij gelooft namelijk dat het toegestaan is (om te oordelen) met het feit dat hij weet dat de authentieke en zeer duidelijke teksten duiden op At-Taḥrīm (dat het niet toegestaan is).

³⁶ Surat As-Shouraa 11

5. En deze (vorm) behoort tot de ergste van de 2, en de meest omvattende en duidelijkste (vorm) die volledig indruist tegen de (islamitische) wetgeving. En (deze vorm) is hoogmoedigheid tegenover de oordelen (van de islamitische wetgevingen) en tegenstribbelend tegen Allaah en zijn profeet, en het is het gelijkstellend maken van de Islamitische rechtbanken (i.e. aan de rechtbanken die zij zelf hebben gemaakt), zowel onderzoekend, voorrang gevend/introducerend (boven de Islamitische rechtbanken), voorbereidend (i.e. het installeren van dit soort Tāghut rechtbanken), het fundamenten ervan, het samenstellen ervan en het oordelen ermee en het verplichten (om hiermee te oordelen) en het hebben van grondslagen waarin wordt naar teruggewezen (om een oordeel te halen).

Net zoals er bij de Islamitische rechtbanken verplichte grondslagen zijn, en daartoe behoort namelijk het volledig terugkeren naar het boek van Allaah en de Sunnaah van zijn profeet صلى الله عليه وسلم. Wat betreft deze rechtbanken (van de Qānoen), dan is hun verplichte grondslag de Qānoen die bestaat uit allerlei zelfgemaakte wetgevingen. En de Qānoen bestaat uit vele (soorten) zoals: De Franse Qānoen, de Amerikaanse Qānoen, de Britse Qānoen en andere Qāwanien dan deze en (het bestaat ook) uit de geloofsleren van een aantal innovators die zich toeschrijven naar de Sharie'ah, en andere dan dat.

Deze hedendaagse rechtbanken die je (tegenwoordig) vindt in de landen van de Islaam staan volledig gereed en hun deuren staan allemaal (wijd) open en de mensen gaan daar opvolgend stuk voor stuk ernaartoe. Daar wordt geoordeeld door haar Hukaam (oordeelgevers) tussen de mensen met hetgeen de oordeel van de Sunnaah en het boek (de Qoraan) tegen gaat omdat ze oordelen met 'die' Qānoen en ze verplichten (de mensen met deze Qānoen) en het wordt op hun (de mensen) makkelijk gemaakt (om deze oordeel te accepteren) en het wordt op hun (de mensen) opgelegd (om deze oordeel te accepteren).

Welke Kufr (ongeloof) komt hier dan nog bovenop?! En welke tenietdoening van de geloofsgetuigenis dat Mohammed de Profeet van Allaah is, bestaat er nog na deze tenietdoening?! En het benoemen van de bewijzen over al hetgeen wat wij nu hebben aangemerkt op een makkelijk manier is allemaal bekend en erkend, alleen is dit nu niet de plek om het te benoemen.

O welachtige 'uqala (mensen van verstand), O groepen van verstand en zij die gezag hebben betreft het afkeuren (van de slechte zaken); hoe kunnen jullie tevreden zijn dat dit soort oordelen/wetgevingen op jullie worden toegepast die door jullie soortgelijken (mensen) zijn gemaakt? En die door jullie soortgelijken worden bedacht? Of zelfs door (mensen) die nog minder dan jullie zijn en waarvan de fouten over hun (de mannen van de Qānoen) heen stromen (als geen ander), het is zelfs zo dat hun fouten nog meer zijn dan hun gelijk. Nee, het is zelfs zo dat zij niks juist hebben in hun oordeel, behalve dan van datgene dat zich terugkeert naar de oordeel van Allaah en zijn profeet, zowel schriftelijk als in instinbāt (terugkerend naar een grondslag, in dit geval de Qoran en Sunnah waar dan een regelgeving uit onttrokken kan worden).

Laten jullie hen (de mensen van de Qānoen) over jullie eigen zielen oordelen? En over jullie bloed, mensen, eer, families, over jullie echtgenoten en jullie gezinnen, en in jullie bezittingen en in alle andere rechten (van jullie)?! En (weten jullie dan niet) dat zij het niet accepteren (om te oordelen met Allaah en zijn profeet) en dat zij het verlaten om met de oordeel van Allaah en zijn profeet over jullie te oordelen, (de oordeel) waarvan er geen enkele fout in zit, en waar de valsheid niet in komt! Niet van voren en niet van achteren; het is neer gezonden door de Hakiem de Hamied.

En het mensen onderwerpen en hun genoegten laat nemen met het oordeel van hun Heer, het onderwerpen en plezieren van hen (de mensen) die Hij de Verhevene heeft geschapen om Hem (hiermee) te aanbidden. Dit is net zoals het verrichten van sujuud alleen voor Allaah, en dat zij geen aanbidningen verrichten alleen naar Hem toe, en dat zij geen geschapenen aanbidden. Zo is het dus verplicht dat zij (de mensen) niet onderworpen moeten worden, en dat zij niet genoegten moeten nemen en niet gehoorzaam moeten worden; behalve aan het oordeel van Al-Hakiem, Al-‘Aliem, Al-Hamied, Ar-Raoef Ar-Rahiem.

En niet aan het oordeel van de geschapene (wezens/mensen) van (zij) die (zich in staat bevinden) van onrechtvaardigheid en onwetendheid waarvan (zij) middels dit vernietigd zijn door de onzekerheden, de begeerten en de twijfels. En hun harten zijn overmeesterd door onachtzaamheid, hardheid en onrechtvaardigheid. Het is daarom verplicht op de weldenkende mensen om zichzelf te ontheffen van dit (het oordelen met de Qānoen), omdat men hiermee een dienaar wordt (van de Qānoen) en er wordt hierdoor tussen jullie geoordeeld met begeertes, belangen, grove fouten. En laat staan dat daarnaast het ook behoort tot ongelooft (kufr) zoals de Verhevene het heeft voorgeschreven:

{وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ}

“En wie niet oordeelt met hetgeen Allaah neer gezonden heeft, dan behoren zij tot de ongelovigen.”

6. (wat behoort tot kufr al-i’tiqaad) Is hetgeen waarmee veel van de stamhoofden regeren/oordelen, van hen die behoren tot de bedoeïenen en zij die op hen lijken. Hun oordelen komen uit verhalen van hun ouders en voorvaders en hun normen die zij benoemen met ‘Saloemohom’, dit wordt geërfd van hun (voorouders). En zij (de stamhoofden/leiders) oordelen met deze wetten, en er wordt hiernaar At-Tahākum verricht wanneer er een geschil bestaat. Vasthoudend op de oordeel van de Djahiliyāh, en het lustig verlaten van de oordeel van Allaah en zijn profeet. En er is geen macht of kracht behalve die van Allaah.

Wat betreft de 2^e vorm: En deze vorm behoort tot de ongelooft van het oordelen met wat anders dan Allaah heeft neer gezonden, maar waarvan (deze persoon) dus niet de Islaam verlaat. En zoals is voorgekomen dat de uitleg van Ibn ‘Abaas –moge Allaah tevreden zijn over hem en zijn vader- gaat over de uitspraak van Allaah ‘Azza wa Djalla:

{وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ}

“En wie niet oordeelt met hetgeen Allaah neer gezonden heeft, dan behoren zij tot de ongelovigen.”

En deze vers bevat ook hetgeen betreft deze vorm van ongeloof (kleine ongeloof), en dat omdat hij (Ibn ‘Abaas) heeft gezegd over deze vers dat het ‘kufr duna kufr’³⁷ inhoudt en of zijn andere uitspraak waarin hij zegt; ‘niet de kufr die jullie (khawaarij) bedoelen.’ (i.e. dus niet de grote kufr) En dit is in een geval wanneer (bij een persoon) zijn begeertes en zijn wellust hem toebrengen om niet te oordelen met hetgeen Allaah heeft neer gezonden, maar hij gelooft wel dat het oordeel van Allaah en zijn profeet de waarheid is, en hij erkent over zichzelf dat hij zich bevindt op een fout en zich naast de leiding bevindt.

En deze (vorm) van ongeloof/kufr als die je al niet uit de Islam zet, dan moet men wel weten dat het een zonde is die nog groter is dan de grote zondes (Al-Kabaair); zoals ontucht, drinken van alcohol, stelen, het verbreken van een belofte en andere (grote zondes) dan dat. Want voorwaar, een zonde die Allaah benoemt heeft in Zijn boek met Kufr (ongeloof), is nog groter/erger dan een zonde die hij niet benoemt heeft met kufr (ongeloof).

We vragen Allaah dat hij de moslims verenigd op At-Tahākum naar Zijn boek, onderwerpend en tevredenstellend. Hij (Allaah) is de Heer hiervan en hiertoe instaat.

Vertaald door: Abul Hārith al-Maghribie

³⁷ Ongeloof die niet grote ongeloof bereikt die je uit de Islam zet.